

ja næppe nok usædvanligt, jeg har blot fremhævet den ubehagelige Stilling, man her er i, naar man skal drøfte denne Sag, og saa veed, at Resultatet er givet i Norge, og Diskussionen bliver, som jeg tillod mig at sige i Gaar, en Fare. Denne Bemærkning har fundet den højeste Grad af Bekræftelse ved de Udtalelser, vi hørte fra det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen). Han vilde ikke sige noget om mine Endringer under Nr. 1 og Nr. 11, thi det nyttede ikke at tale det mindste om den Ting, den var afgjort; selv om min Endring under Nr. 1 kunde være fortræffelig i Princippet, som ogsaa den ærede Ordfører lod til at ville antyde, er det en Ting, som man ikke bør tale om, thi den passer ikke med det, der nu en Gang er slaaet fast. Men jeg skal nu ikke komme videre ind paa den Side af Sagen i Dag, da jeg i Gaar havde Lejlighed til at udtale mig derom. Af den ærede Finansministers Tale i Gaar var det interessanteste den Frygt, som synes at være opstaaet hos Ministeren i Anledning af de to Bryggeres Henvendelse, der laa paa bort Bord i Gaar. Der synes altsaa virkelig ogsaa der at være en Fare, et nyt svagt Punkt, hvor man kan gaa uden om Loven, det er med Hensyn til Spørgsmaalet om Laaringen. Der er i saa Henseende stillet to Forslag fra forskellige Udvalgsmedlemmer, som gaa ud paa til en vis Grad at gøre Laaringen obligatorisk, men det er altsaa ikke tilstrækkeligt, det er ikke tilstrækkeligt at sige, som Forslagene under Nr. 4 og 5, at en vis Art af Ol., naar Hvedgøringen er færdig, skal ligge lagret paa Bryggerierne i en vis Tid; der maa strengere Foranstaltninger til. Den ærede Finansminister antydede, at han inden 3dje Behandling vilde komme med et Forslag, hvorved man giver saadanne Regler for Bryggerierne, at man undgaar, at de gaa udenom Staten; jeg tillader mig at udtale, at jeg ser med en vis Nysgerrighed paa, hvorledes de Forslag skulle være, det forekommer mig unægtelig, at man i Loven har vedtaget saa rigoristiske Bestemmelser, at jeg vanskelig kan se, hvorledes man egentlig kan komme videre. Naar den ærede Finansminister tror, at man ved denne Lov eller ved regulatoriske Bestemmelser i Genhold til denne Lov skal kunne fastslaa med Hensyn til forskellige Osorter, hvorlænge de skulle ligge laerede paa de respektive Bryggerier, ja, saa vilde jeg egentlig langt foretrække, at den ærede Finansminister tog hele Olbryggeriet ind under Staten, ind under Finansministeriet, gav det Regler, gjorde det til et Slags Regale eller et Monopol, saa vilde vi ikke saa

fordærvet, som naar Finansministeren paa den Maade vil blande sig ind i Laaringen, som her er antydet; men vi saa jo at se, hvad der kan udfindes i saa Henseende. De Forslag, der foreligger under Nr. 4 og 5, ere af den Bestaafenhed, at det i og for sig er meget præcært og tvivlsomt at stemme derfor. Man kan maasse om dem sige, som det blev saat af en Konge i Sødland: hidtil have vi pistet Eder med Svøber, men nu skulle vi piste Eder med Skorpioner. — Den Statistisk, jeg i Gaar i mit Foredrag savnede, fik vi jo lidt af i den ærede Finansministers Foredrag, men jeg var ikke ganske i Stand til at opfatte den. Det synes mig at være en billig Forordning, at en saadan Statistikkommission kom frem fra Udvalgets Side paa en noget anden Maade, end efter at 2den Behandling er begyndt. Der er jo gjort den væsentlige Forandring, at man er gaaet over fra Distinktionen mellem Under- og Overaering til et ganske andet Holdpunkt for Skatten, og at det skulde være uden Betydning med Hensyn til den Indtægt, der kan ventes af Skatten, tillader jeg mig foreløbig at betvivle. Men, som den ærede Minister i øvrigt udviklede, hvad jeg i det væsentlige er enig i, ligger Faren maasse ikke saa meget paa dette Punkt som deri, at man overhovedet er ude af Stand til at beregne, hvorvidt denne Lov vil komme til at virke saaledes, som man har forudsat, eller om ikke Bryggerne, Olhandlernes og Publikums ere i Stand til at gaa udenom Skatten paa en, jeg gæntager det, fuldstændig lovlig og hæderlig Maade. — Den ærede Ordfører endte sin Tale i Dag med nogle Bemærkninger om, at jeg skulde have været haard imod Udvalget og have talt om et slendigt Arbejde fra dets Side. Jeg beklager, at jeg ikke kunde høre den ærede Ordførers Foredrag i Gaar; men har han hørt mig paa den Maade, han der sagde, saa har han hørt ganske forkert. Jeg har ikke sagt noget saadant, og det har heller ikke kunnet falde mig ind at sige det. Jeg har kun beklaget, at almindelige Medlemmer af Tinget, der ikke sidde i Udvalget, saa 2 Dage til at forberede deres Endringsforslag, medens Udvalget har haft 4 Maanedes til sit Arbejde. At Udvalget har arbejdet meget flittig i disse 4 Maanedes og meget nøje undersøgt Sagen og smagt paa mange Fæde og Træer Ol., betvivler jeg ikke i mindste Maade, og at det har været meget vanskeligt at komme til et Resultat, betvivler jeg endnu mindre. Jeg beder altsaa den ærede Ordfører være overbevist om, at jeg slet ikke har rettet nogen Bebrejdelse mod Udvalget. Ganske vist kunde jeg nok have ønsket, at Udvalget i de 4 Maanedes, det har haft, havde kunnet for-